



Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνεται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρίς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπώνεται σὲ 3-9 γιλιάρδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄρια τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνοντας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατρεβαῖς δὲν εἶνε δεχτὰς. Γιὰ κάθε γωστοκοίησι ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΟΥ

καλὴ σπέρα σας· Μιὰ φορὰ κ' ἔνα καιρὸ τὸν ἀρχαῖο καιρὸ ἦτανε ἕνας ἄνθρωπος μὲ δυὸ αὐτιά καὶ μὲ μιὰ μύτη, ποῦ τὸν ἔλεγαν Ἀρχιμεῖδη ἢ Ἀρχιστρεῖδη, δὲν θυμοῦμαι καλὰ, καὶ ἦτανε μηχανικός, οὐλα τάξερε καὶ μόνο ἕνα δὲν εἶξερε, τὸ πιὸ τιποτένιο.

Μιὰ μέρα κεῖ ποῦκανε μπάνιο στὰ λουτρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ πρὸ Χριστοῦ, εἶδε μιὰ κοτρώνα ἴσα μὲ τὸ Λυκαβητὸ μεγάλη κάτω στὸ πάτο τοῦ μπάνιου του, δὲν ξέρω πὼς τοῦ κατέβηκε ἡ μεγάλη ιδέα καὶ πιάνει τὴ κοτρώνα νὰ τὴν ἀνεβάσῃ ἀπάνω. Τὴν κουνᾷ, κουνιῶτανε, τὴν συκόνει σηκονότανε, κάνει ἔτσι γιὰ δοκιμὴ πὼς τὴν ἀνεβαίξε ἀπάνω, καὶ ἀνεβαίνει μονάχη της, τόσο βάρος ν' ἀνεβαίνει ἀπάνω μονάχο του μὲ μικρὴ βοήθεια μέσα στὴ θάλασσα, τοῦ φάνηκε παρὰ ξενο. Τοῦρθε νὰ σκαρταδέψῃ τοῦ ἀνθρώπου. Συλλογᾶται, συλλογᾶται, καὶ ὡς τὸ τέλος βρῆκε ὅτι οὐλα τὰ βάρη πρᾶγματα μέσα στὴ θάλασσα εἶναι ἀλαφρά, ἀπὸ τὴ μεγάλη του δὲ χαρὰ βγήκε ἀπὸ τὸ μπάνιο γυμνὸς καὶ ἔτρεχε στὴ Πλάκα καὶ φώναζε. Τὸ βρῆκα, τὸ βρῆκα, δηλαδή, εὐρον, εὐρον, χωρὶς νὰ συλλογιστῇ, ὅτι ἦτανε τσουρτσὸ πλάκας.

Θὰ μοῦ πῆτε, μωρὲ μεγάλη φιλοσοφία βρῆκε, πρᾶγμα ποῦ τὸ ξέρουν καὶ τὰ μικρὰ παιδιὰ. Ναι μὰ τότε δὲν τῶξεραν οὔτε οἱ φιλόσοφοι, ἀπ' αὐτὴ δὲ τὴ πέτρα ἔλαβε ἀφορμὴ ὁ Ἀρχιστρεῖδης καὶ βρῆκε χιλιάς δυὰ μηχανές ποῦ δὲν μποροῦν οὔτε τόρα ἀκόμα νὰ τῆς κάνουν.

Ἔτσι κ' ἐγὼ προχτὲς ποῦ βρῆκα ἕνα ἐπισκευτήριο ἀπάνω στὸ τραπέζι μου ἐνοῦς δημοτικοῦ συμβούλου ὑποψήριου χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζω τὸν ἄνθρωπο ντιμπιντοῦς, καθόμουνα καὶ συλλογίζομουνα σὰ βλάκας τί διάλο ἦθελε αὐτὸ τόχαρτι στὸ σπιτί μου, ἀπὸ τὴ μεγάλη μου δὲ σκοτούρα καὶ συλλογὴ μοῦρθε νὰ πάω πρὸς νεροῦ μου, μὲ συμπάθειο, μέσα δὲ στὸ ἀναγκασιό, πρὸς ἀπόκο, ὡς καθὼς ξέρετε κατεβαίνουν ἡμεγάλαις ιδέαις. Ἐκεῖ λοιπὸν συλλογούμουνα, ἴντα διάλο θέλουσι νὰ βγοῦν τόσοι δημοτικοὶ σύμβουλοι, εἶχα μάλιστα στὰ χέρια

καὶ τὴν Ἐφημερίδα τοῦ Κορομυαλά, γιὰ τὴν ὑπόθεσι ποῦ ξέρετε, καὶ εἶδα πὼς εἶναι 120 δημοτικοὶ σύμβουλοι, ἴσα ἴσα δὲ ἡ κατάρτα, τῶρθε ἐκεῖνο τὸ κομμάτι τῆς Ἐφημερίδας ποῦ εἶχε τοὺς δημοτικούς συμβούλους νὰ κοπῇ καὶ νὰ πάῃ δουλειὰ του. Γιὰ φαντασθῆτε 120 δημοτικοὶ σύμβουλοι νὰ βρεθοῦν μέσω στὸν ἀναγκασιό γιὰ μιὰ στιγμῆς.

Ἀμέσως μοῦ κατέβηκε ἡ ὑψηλὴ καὶ μεγάλη ιδέα, σὰν τοῦ Ἀρχιμήδη, νὰ γράψω ἕνα σπουδαῖο ἄρθρο περὶ διαγραμμάτων, γιὰ τοὺς δημοτικούς συμβούλους.

Καὶ ἀπὸ τὴ χαρὰ μου βγήκα ὄζω, ὄχι γυμνὸς σὰν τὸν Ἀρχιμήδη ἀπὸ τὸ μπάνιο, ἀλλὰ ξεκούμπωτος.

Καὶ ἰδοῦ τί συλλογιστήκα μὲ τὸ κλούβιο μου, κεφάλι καὶ εἶπα καὶ λέω :

Ἔλα δῶ σὺ κύρ γιατρὲ, γιατί πρᾶτὰς τὴ γιατροσύνη σου καὶ θέλεις νὰ μοῦ γίνης σύμβουλος; τὸ συμβούλικι σου θὰ τυράξῃς ἢ τὴ γιατροσύνη σου; Ἔλα δῶ σὺ σπετσέρη, τὴ σπετσέρια σου θὰ κυτὰξῃς ἢ τὸ συμβούλικι σου; Ἔλα δῶ σὺ ἔμπορδε, τὸ ἔμπορικό σου θὰ τήραξῃς ἢ τὸ συμβούλικι σου; Ἔλα δῶ σὺ δικαϊόρνιο, τὸ δικηγορλίχι σου θὰ παρτηρήσῃς, ἢ τὸ συμβούλικι σου;

Ἀπὸ ποῦ καὶ ποῦ καὶ πὼς μὰς παρατάτε τῆς δουλειαις σας καὶ θέλετε νὰ μὰς βγῆτε δημοτικοὶ σύμβουλοι; Γιατί κ' ἐγὼ καὶ οἱ ἄλλοι πολῖται δὲν παρατοῦμε τὴ δουλειὰ μας νὰ γίνωμε δημοτικοὶ σύμβουλοι. Ἐδῶ εἶναι τὸ μαρφῆστο καὶ τὰ κουνιέντα. Νὰ σῆς τὸ πῶ λοιπὸν, μ' ὄλον ὅτι τὸ ξέρετε σεις καλλίτερά ἀπὸ μένα. Οἱ γιατροὶ θέλουν νὰ γίνωμε δημοτικοὶ σύμβουλοι, γιὰ νὰ κάνοῦν τῆς εὐκολιαῖς τῶν συγκενῶν τους. Οἱ μπακάλιδαις γιὰ νὰ φέρουν τὸ πρᾶγμα τους λαθρεμπορικῶ τῶ τρόπῳ καὶ χωρὶς δημοτικὸ φόρο. Οἱ φαρμακοποιοὶ καὶ σπετσέριδαις γιὰ νὰ περνοῦν τὰ φάρμακά τους τῆς δωρεᾶς καὶ τσάμπα, οἱ δικαϊόρνοι γιὰ νὰ μαθαίνουν τῆς ὑποθέσεως τοῦ δήμου καὶ ἀνοίγουν κἀουζες, καὶ οἱ πατσαβουρογράφοι γιὰ νὰ ἔχουν τῆς δημοτικαῖς κατὰχωρήσεις στῆς πατσαβουρῆς τους καὶ οὕτω περὶ καθ' ἑξῆς.



Κὺρ ὑποψήφιε, ἡ πεντακόσαις στὸ χέρι, ἢ φείγω.

Ὁ γυὸς τοῦ γεροξεκουτιάρη Δ. Διαμαντόπουλου ἀποκηρύττει τὸν πατέρα του, διότι τώρα ἑβδομήντα χρονῶ ἀνθρώπος ἐδιώξε τῆς δυὸ του θυγατέρας καὶ στεφανώθηκε μὲ Μαγδαλινῆ, χωρὶς νὰ συλλογιστῇ τὴν ἐμπορικὴ καὶ κοινωνικὴ θέσι πού εἶχε, γι' αὐτὸ καὶ ὁ γυὸς του ὡς τίμιος καὶ φιλότιμος νέος πού εἶνε ἔκανε αἴτησι στὸ ὑπουργεῖο ν' ἀλλάξῃ τὸ ὄνομά του, ἐξ ὀνόμα δὲ ὄλων τῶν ἐντίμων Ἀργιτῶν ἔλαβα παραγγελία νὰ τοῦ πῶ :

Φτοῦ στὰ μούτρα σου γεροξεκουτιάρη ἀρνηστὴ τῶν παιδιῶν σου.

Αὐτὸ εἶναι ὅλος διόλου ἀτομικὸ, ἀλλὰ ἀφοῦ μοῦ τὸ ἀπαίτησαν οἱ ἐντιμότεροι Ἀργίταις νοικοκυραῖοι τί μποροῦσα νὰ κάνω ;



Ἀφοῦ δὲν μοῦ ὑπογράφεις τὸ πασαπῆτι, σέχω κατὰ συνέχεια.

Ὅσοι μοῦ γράφετε γιὰ ὑποθέσεις πού ἀποβλέπουν τὴν ἀστυνομία νὰ ξέρετε ὅτι τὰ γραφόμενά σας τὰ ἀντιγράφω καὶ τὰ στέλνω στὸ διευθυντῆ τῆς ἀστυνομίας, καὶ ὅσοι βλέπετε ὅτι δὲν γίνεται κάμμιά διόρθωσι ὕστερα ἀπὸ λίγες μέραις, κάνετε τὸν κόπο νὰ μᾶς ξαναγράφετε, γιὰ νὰ τὸν περνοῦμε περὶ διὰ ἀμέλειαν τῶν καθηκόντων του, ἀν δὲ πάλι καὶ ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του, δίκαιο εἶναι νὰ τὸν εὐχαριστοῦμε. Σύμφωνοι;

Καὶ ξέρετε γιὰτί δὲν τὰ τυπῶν; γιὰτί οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὰ μαθεύουν καὶ τὰ διορθῶν, καὶ ὅταν πηγαίνῃ ὁ διευθυντῆς τὰ βρῖσκει γυαλιὰ καρφιά, καὶ τότε θάχει πῶς τὸν κορυδεύομε.



Διαβάθουν τὰ Δημαρχικὰ προγράμματα.

Προχτὲς οὐλὴ ἡ ἀστυνομία ἦτανε σὲ ἐνέργεια καὶ ἐπιθεωροῦσε τὰ μαγερεῖα καὶ τὰ τηγανισοειδικά.

Ἔτσι ντὲ νὰ μᾶς πιάσῃ κάμμιά λυσάντερια καὶ πᾶμε κατὰ διαβόλου.



Ἐπιθεωροὶ δημοτικῶν σὺμβουλῶν.

Ἐμαθα πῶς προχτὲς συνευρεθῆκαν σ' ἓνα μέρος οὐλοὶ σὲ δικαστάδαις γιὰ νὰ ἀποφασίσουν τί τὸ ποιητέον γιὰ τὴν μισθοδοσίαν πού τοὺς πληρώνουν σὲ παλιὰ μονέδα καὶ δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν οἱ ἀνθρώποι, γιὰτί χάνουν καθ' ἓνας τοὺς 50—60 δραχμαῖς τὸ μῆνα. Δὲν ξέρω τί ἀποφάσισαν, ἀλλὰ ἔχει τὸ γούστο νὰ δοῦμε καὶ κάμμιά ἀπεργία δικαστῶν καὶ τότε εἶναι πού θὰ γίνῃ τοῦ κουτροῦλι τὸ πανηγύρι ἀπάνω στῆς δικαστικαῖς ὑποθέσεις μας.

Πεῖ ἀδερφε Λομπάρδε, δὲν ξέρεις, ὅτι ὅταν οἱ δικασταῖς δὲν ἀνταμείβωνται ἀνάλογα, ὅτι θ' ἀναγκάζωνται νὰ δωροδοκοῦνται γιὰ νὰ ζήσουν μὲ καταστροφή τοῦ δικαίου τῶν πολιτῶν. Κουνήσου ντὲ!



Τρέθουν τὰ προχτῆσιν τὸ τραμβαῖ στὰς Στήλαις

Κυρ διευθυντῆ λάβε παρακαλοῦμε ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν ταγματῶν πού σοῦ ἔστειλα χτές. Εἶναι τῆς δικαιοδοσίας σου.

Στὸ βιβλιοπωλεῖο τοῦ Ν. Νάκη, ἔχω ἀφισμένα κατὶ δικαστικὰς ἀποφάσεις στὸ ὄνομα τοῦ δικαιοβρίου Ποταμιάνου πού βρέθησαν στὸ δρόμο καὶ ὅποιος τῆς ἔχασε ἄς πάρῃ νὰ τῆς πάρῃ.